

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

A R R E S T

**nr. 211.140 van 9 februari 2011
in de zaak A. 199.047/XIV-32.828**

In zake : Willy DE SMEDT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Christophe Saveyn
 kantoor houdend te 9700 Oudenaarde
 Stationsstraat 55
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT,
vertegenwoordigd door de Minister van Justitie

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 5 februari 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van de gevangenisdirecteur van Dendermonde dd. 2 februari 2011, waarbij een tuchtsanctie wordt uitgesproken van “1 maand strikt regime van 02-02-2011 tot en met 02-03-2011, 1 telefoon per week (behoudens advocaat) + 14 dagen verbod om te kantineren (behoudens voor wat de aankopen betreft gerelateerd aan zijn diabetes).”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 februari 2011 om 11.15 uur.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Valerie Saveyn, die loco advocaat Christophe Saveyn, verschijnt voor de verzoekende partij en attaché Jorn Brewaeys, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is diabetespatiënt en gedetineerd in de gevangenis van Dendermonde.

3.2. Op 18 januari 2011 wordt de verzoeker de tuchtsanctie “1 maand strikt celregime met uitstel gedurende een periode van 3 maanden (van 19/01/2011 tem 18/04/2011)” opgelegd, omdat hij ermee gedreigd heeft zijn insuline niet meer te zullen innemen.

3.3. Op 27 januari 2011 wordt lastens de verzoeker het volgende rapport aan de directeur opgesteld, nadat hij telefonisch bedreigingen zou hebben geuit aan het adres van het personeel van de firma TOPSPORT, toeleverancier van sportkledij in de gevangenis:

“(…)

Feit(en) beschouwd als tuchtrechtelijke inbreuk en concrete omstandigheden waarin dit (deze) plaatsvond(en):

- Datum: 27/01/11

- Uur: 11u

- Plaats: tel boekhouding

zijn volgende feiten vastgesteld: Heden kregen wij van TOPSPORT de klacht dat DE SMEDT WILLY rneermaals telefonisch bedreigingen heeft geuit naar hun personeel

In bijlage zijn telefoonverkeer

- waren getuigen (vermelden van de volledige identiteit van de getuigen): Van Cauwenberghe Godelieve

(…)”.

3.4. Op 28 januari 2011 deelt de gevangenisdirecteur aan de verzoeker mee dat tegen hem een tuchtprocedure wordt opgestart.

3.5. Op 1 februari 2011 vindt de hoorzitting plaats, waarop de verzoeker en zijn raadsman aanwezig zijn.

3.6. Op 2 februari 2011 wordt de verzoeker de tuchtsanctie “1 maand strik regime van 02-02-2011 tot en met 02-03-2011, 1 telefoon per week (behoudens advocaat) + 14 dagen verbod om te kantineren. (behoudens voor wat de aankopen betreft gerelateerd aan zijn diabetes)” opgelegd.

Dit is de bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

“Gezien het feit dat betrokkene op stelselmatige manier mensen bedreigt.
Hij neemt constant een dreigende houding aan wanneer hij zijn zin niet krijgt.
Hij dreigt er mee om zijn insulinespuiten niet meer te nemen, dreigt met rechtszaken en nu met fysiek geweld.

Gezien hij op 18/01/2011 een voorwaardelijke sanctie kreeg voor gelijkaardige feiten en deze door deze tuchtsanctie in uitvoer komt;

Dringt een duidelijk signaal aan het adres van betrokkene zich op.”.

IV. Onderzoek van de vordering

4. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak hoogdringend is.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Uiteenzetting

5. De verzoeker zet uiteen dat hij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan doordat hij ingevolge de bestreden beslissing wordt geïsoleerd van andere medemensen, maar vooral van zijn dochter, met wie hij gedurende een tweetal maanden geen normaal contact meer zal kunnen onderhouden. Hij betoogt dat hij met zijn

dochter dagelijks telefonisch contact heeft, dat zij tweemaal per maand ook op bezoek komt in de gevangenis, dat één van deze bezoeken het 'kinderbezoek' betreft, dat vooraf door de gedetineerde moet worden aangevraagd en doorgaat in een speciaal daartoe ingerichte ruimte tijdens dewelke allerlei aangepaste activiteiten worden georganiseerd, en het andere bezoek een gewoon familiaal bezoek.

Voorts betoogt de verzoeker dat, mede gelet op zijn gezondheidstoestand als diabetespatiënt, de opgelegde isolatie een mensonwaardige behandeling uitmaakt. Ook voert hij aan dat bij de beslissing betreffende de beperking van het telefoonverkeer tot 1 telefoon per week een exacte tijdsaanduiding ontbreekt, met name de aanvangs- en einddatum van deze maatregel en dat dit laatste gedeeltelijk ook geldt voor het verbod tot "kantineren", aangezien niet duidelijk is of dit aanvangt op 2 februari 2011 of start na de opgelegde maand "strikt regime". Tevens is volgens de verzoeker niet duidelijk wat dient begrepen te worden onder "strikt regime".

Beoordeling

6. Het betoog van de verzoeker dat hij gedurende een tweetal maanden geen normaal contact meer zal kunnen onderhouden met zijn dochter, mist feitelijke grondslag. Zoals door de verwerende partij ter terechtzitting wordt bevestigd, omvat de door de bestreden beslissing opgelegde sanctie van "1 maand strikt regime", lopende van 2 februari 2011 tot en met 2 maart 2011", de eerdere, bij beslissing van 18 januari 2011 opgelegde, sanctie van "1 maand strikt celregime met uitstel gedurende een periode van 3 maanden". Het "strikte regime" dat de verzoeker ingevolge de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing dient te ondergaan, duurt derhalve één maand.

De omstandigheid dat de verzoeker gedurende die maand een kinderbezoek en een gewoon familiaal bezoek met zijn dochter zal missen en haar niet dagelijks zal kunnen bellen, vormt gewis een nadeel voor de verzoeker, doch toont geen nadeel aan dat dermate ernstig is dat het de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou verantwoorden, nu het de verzoeker gedurende die maand nog steeds mogelijk is om contact met zijn dochter te onderhouden, door haar wekelijks te bellen en door haar te zien middels het glasbezoek.

7. In zoverre de verzoeker aanvoert dat de opgelegde isolatie een "mensonwaardige behandeling" uitmaakt, beperkt hij zich tot een loutere bewering, die evenmin een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in zijn hoofd aantoonde, temeer daar de verzoeker, zoals hoger gezien, ten onrechte blijkt uit te gaan van een strikt regime dat twee

maanden -en niet één maand- duurt. De verzoeker laat in dit verband overigens ook na concreet aan te geven waarom zijn gezondheidstoestand als diabetespatiënt er mede zou moeten toe besluiten dat de opgelegde isolatie een “mensonwaardige behandeling” uitmaakt.

8. Met zijn betoog dat bij de beslissing betreffende de beperking van het telefoonverkeer tot één telefoon per week een exacte tijdsaanduiding ontbreekt, met name de aanvangs- en einddatum van deze maatregel, dat dit laatste gedeeltelijk ook geldt voor het verbod tot “kantineren”, aangezien niet duidelijk is of dit aanvangt op 2 februari 2011 of start na de opgelegde maand “strikt regime” en dat het hem evenmin duidelijk is wat dient begrepen te worden onder “strikt regime”, geeft de verzoeker niet aan welk moeilijk te herstellen ernstig nadeel dit alles voor hem concreet teweegbrengt. Dit laatste klemmt nog meer, nu de verzoeker de verwerende partij in de gevangenis via de geijkte kanalen om meer duidelijkheid omtrent de inhoud van de opgelegde tuchtsanctie kan vragen, duidelijkheid die de verwerende partij ter terechtzitting op verzoek van de Raad van State overigens ook heeft verstrekt, zodat de verzoeker derhalve op eigen initiatief de beweerde onduidelijkheid ongedaan kon en kan maken.

Uit het voorgaande volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negen februari tweeduizend en elf, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Stephan De Taeye,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

met bijstand van

Christophe Verhaert,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Christophe Verhaert.

Stephan De Taeye.